

novice.

dragih časih je živil, to nismo vredno. Sodnik Hadden je namreč odkril, da ima njegova podružnica pravico do dana, zato je omiljal ceno vremi pristopljivosti v njegovem uradu, Torej, kdor pozna dobro in marljivo delo, kar v takonski jarem, dokler je cena poročila znižana.

John Lehsus, ki stane na 2821 Croton Rd. je prisel z žalostno mserjem na policijo, in povedal, da mu je njegov dolgoletni prijatelj, ki je stanoval štiri leta pri njem, Fr. Ustak, odnesel \$4500, celo njegovo premoženje, v zahvalo, ker mu je štiri leta dajal najboljšo hrano. O tatu seveda nimajo nobenega sledu.

Zastrupila se je 15letna Stela Stromsky, 5448 Lake Ct. (karja vas), ker ji je mati povedala pohajati z nekim mladim fantom. Zdravnik v St. Clair bolnišnicu so se izjavili, da bo teško okrevala.

Oni davkoplacevalci, katerim so davke previsočno zaračunali, ali da je bila njih lastnina po ognju poškodovanata, reje manj vredna, ne morejo dobiti nobenega znižanja davkov pred avgustom. Cyrus Locher, državni pravnik, se je izjavil, da ni sedaj na sodnini nikogar, ki bi imel pravico davke zmanjšati. Le one napake, ki so jih naredili pisarji v davčnem uradu, se popravijo.

Dva bandita sta napadla v torek ponoči kovača H. Jonesa, ko se je vrátil iz St. Clair bolnišnice, kjer je obiskal bolnega sina. Toda bandita nista racuna na kovačeve pesti. Kovač je tokel po lopovih, da so karosti pokale, in kmalu sta oba skupno s svojimi revolverji zginali. Naprej se je svršil na St. Clair ave. in po cesti.

Alcenca komisarja sta se izjavili, da ne bodoča nikomur več dovoljila prodati ali premisliti svojo gostilno, dokler ne dobita nadaljnje instrukcij od državnega odbora za gostilne. V petek pa pride v mestno uradnik iz Columbusa. Nad 30 gostilniških dovoljenj leži pri odboru za rešitev. Baje so državni odbor izdal parolo, da ne bo več dovozil prodajanje in premeštanje saloonov.

Clevelandka delavska zveza je postavila 100 mož pred hotel Statler, kjer se vrši štrajk-natkanje in streznikov. Tajnik organizacije se je izjavil, da bo štrajk dobljen v najkrajšem času.

Komisar za cestna dela se je izjavil, da bodoči morali osteti naprej vsi delavci, ki ne znajo angleščine govoriti ali pišti, prisniti na posebno pravo svoj prst, in po tem oddish bodoči delavce potem ponatali, da ne bo nujno več pošljati kakšega prijatelja na delo, da tako dva služita, mesto eden. Kako bo ta nova naprava uplivala na delavce, smo jeko razovedeni.

—
Kdo je nevoščljiv, se vojskuje z besedami, kdo pa sovraži se bojuje z dejani.

S temom in vrvico ne moreto uvoziti morskega toma.

Ljudje, ki nas hočejo preprečiti, da je siromaštvo blagoslov, ker nimamo skrbij, imajo prekito mnogo denarja.

Zato postane še težaj žaljava krovina, kadar je znamo uporabiti.

Kdo danon na sebe misli, se be naprej posasti.

Najboljša žena je ona, o kateri nihče ne govori? Ne, nres. Najboljša žena je ona, ki nikogar ne opravlja.

Vindot kožarec je povečadno steklo veselja in pomazujevalno steklo trpljenja.

Nate napake so naši najhujši sovražniki, in naši dobrí prijatelji so vecinoma naše največje napake.

Košček stresni za časino, požabi vezkrat na svojo lastno poslovanje.

IZ STAROGA KRALJA.

Pogreb žrtv v Calumetu

Nova iznajuba.

Blizaj v Evropi.

Pri pogrebu žrtv v Calumetu, kjer je na božični večer bilo ubitih skor osemdeset delavskih otrok in delavcev, se je vrilo silno ganljivo.

Petticoč ljudi je slo za pogrebom. Baje so dobili onega človeka, ki je povzročil nesrečo. Je član zvezne, ki je nasprotna štrajkarjem.

Calumet, Mich., 31. dec. (V slednjem primisimo našim čitalcem nektj pretrajljivih prizorov iz pogreba 77 malih otročic, ki so bili pošljeni pri strasni nesreči v Calumetu na božični večer, ko je nepremisljen človek zaklical v dvoranu, da gori. Celo mesto Calumet je bilo pokoncu na dan pogreba malih nedolžnih žrtv, in odigrali so se pretrajljivi prizori. Op. urednistva.)

Očividno pri pogrebu nedolžnih žrtv v Calumetu piše slednje: Naj nam prinese mir ta grozna žrtv, ti nedolžni otroci, ki so umrli v času življenja, naj nam prinese mir silna žalost, v kateri smo trepetali na božični večer pri pogledu na naše razmesanci nedolžne otrocke. Ta žalost je bila pred vsemi 72 mrtvaških otrok, polnih malih, mrtvih otrok! Sprevd je bil po celom Calumetu, globoko v smagu so hodili pogrevci, iz vseh cerkev v mestu pa so oznanili krovovi, da pošljajo za nedolžnimi žrtvami k večernemu počitku. Fisete in zopet tisoce ljudij se je pridružilo sprevd.

Za dolgo vrsto mrtvaških vozov pridejo očete in materje.

"Vsji v črnem, ženske s solzami v očeh, očetje z nezadostno žalostjo na obrazu. Z njimi ali za mrtvi pa hranjajo sestre ponosnecih. Kako so hodili ti mali otroci po debelim snegu, dve milij dalec!"

Sprevd pride na mesto mrtvih, počitka, na pokopališče. Tisočglava množica stoji tu odkrita, nobenih obredov filjajo več tu, v smrtni tisini izlože krste iz vozov in vasko postavijo k izkopani jami. Vsi se napno, krata se zgane in pologoma doci navzdol v črno zemljo: "Moj fantek, moj sinček, dragi, ljubljeni moj, z bogom, z bogom!" kričijo materje, da se daleč razlega po mirem prostoru, in pritojci morajo siloma zadrževati sozne, da ne placijo z matermi! Zdaj vso se razširi krik ogrija po dvorani, prst se suje na krste. S tresoco roko pogradi mati pesti prsti in jo vrže na krsto. Njej se pridruži trlejna hčerka, in pogledajoč mater z oči, videti pa ni bilo, da bi podgana raditev tudi trpež.

Da, da, sver posuha čimdalje bolj prebrisan!

Neki zdravnik v Philadelphia je velj svoje kri iz telesa, jo nositi in zoper napeljal nazaj v truplo.

Muz, povodnji in silni vobarjajo nepravili po Evropi mnogo škodo. Stotine ljudi je ubitih.

RAZNI POSKUSI.

Philadelphia, Pa., 31. dec. (V naslednjem zapisu našim čitalcem prizor iz pogreba 77 malih otročic, ki so v zvezni državi v American Society for Experimental Biology. Neki zdravnik je polegal pri tem zborovanju, kako je boljši kri vzame iz telesa, tega očitno vlastne žalobje in nesnage, nakuje se jo zoper napeljal nazaj v truplo brez vsega skoda. Dr. J. T. Abel in dr. L. B. Rowtree sta z upozornili vrsila to novo znanje. Najprej so eksperiment preizkusili na nekem živali, ki je popolnoma preživel. Ta žival je bila pogromljena, da se na kri da presodi, če je bilo lačen ali ne imamo spetni).

Dr. Carlson, profesor iz chirurgije univerze se je izjavil, da tako ni niti drugač kot nekaj "zelenča senzacija", ampak je na nesvojen pojavi možno. Dr. Carlson je povzil majno knjivasto knjigijo, ki je bila v zvezi z dogrimi, kavoušnimi člumi. Potem je pa napuhnil kroglo v svojem želodcu skozi cevi in cevi potem privrditi na čist papir. Dr. Carlson je dejal, da lakota tako privrdita, na kroglo, da prežene ves arad in nje in čimveč zdravja se počasi precevka na parnem tem sekciju lakoto življede.

Za dolgo vrsto mrtvaških vozov pridejo očete in materje. "Vsji v črnem, ženske s solzami v očeh, očetje z nezadostno žalostjo na obrazu. Z njimi ali za mrtvi pa hranjajo sestre ponosnecih. Kako so hodili ti mali otroci po debelim snegu, dve milij dalec!"

Sprevd pride na mesto mrtvih, počitka, na pokopališče. Tisočglava množica stoji tu odkrita, nobenih obredov filjajo več tu, v smrtni tisini izlože krste iz vozov in vasko postavijo k izkopani jami. Vsi se napno, krata se zgane in pologoma doci navzdol v črno zemljo: "Moj fantek, moj sinček, dragi, ljubljeni moj, z bogom, z bogom!" kričijo materje, da se daleč razlega po mirem prostoru, in pritojci morajo siloma zadrževati sozne, da ne placijo z matermi! Zdaj vso se razširi krik ogrija po dvorani, prst se suje na krste. S tresoco roko pogradi mati pesti prsti in jo vrže na krsto. Njej se pridruži trlejna hčerka, in pogledajoč mater z oči, videti pa ni bilo, da bi podgana raditev tudi trpež.

Da, da, sver posuha čimdalje bolj prebrisan!

Needini porotniki.

New York, 30. dec. Ko so te porotniki, ki bi meli soditi Rev. Schmidt, zmagoval morilo, posvetovali 36 ur, niso mogli priti do nočnega sporaznjenja. To porotnikov je glasovalo za krivo, dva sta sta nasprotovala in se izjavila, da je Schmidt blizaj. Sodnik Foster je povabilne odpustil, Schmidta pa so posvetnike prepeljali v jecu. Kadaj se vira novo posvetovanje porotnikov, se ne ve.

Od same ljubezni se marsikdo pozabi ozneniti.

Sobri zavzeti možje, ki morajo biti dobrí, ker so pod nadzorovatom.

Marsikatera deklika zabi svojega najboljšega prijatelja kadar se poroci.

Kadar si privrty kmet pisanca za kosilo, tedaj je bil piščanc bolan ali pa je kmet bolel.

DENARJE V STARO DOMOVINO

Prelistajte pri teh novkah.

Danes se nakazuje avota nepravilnosti.

Nase domačne postopek izpostavlja, da je počutil hemant, vendar je bil na dne.

Česar je nam počutil nepravilnosti?

Denarje se nakazuje avota nepravilnosti.

42.00
40.00
38.00
36.00
34.00
32.00
30.00
28.00
26.00
24.00
22.00
20.00
18.00
16.00
14.00
12.00
10.00
8.00
6.00
4.00
2.00
1.00
0.50
0.25

Postage paid in Cleveland on application
Vam plama, dopisi in denar naj se poslje na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
919 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, O.
EDWARD KALISH, Publisher.
LOUIS J. FINE, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovensko (Kraljevsko) in
the City of Cleveland and elsewhere. Adver-
tising rates on request.

TEL. GUY, PRINCETON 189

**AMERICAN ASSOCIATION
MEMPHISIAN LADY
CLUB**

ko gorja se je razbio nad revne družine! Koliko napredka je vzel ovet v tisočih stvareh, koliko nazakovanja je bilo mareske. Ozret se nazaj v preteklo leto! Poglejte, kaj ste naredili vi, če ste se trudili, da ste bili vreden član človeške družbe?

Leto je šlo, kakor jih je prešlo že tisoče. Vsak dan smo bliže koncu, bliže smrti! Ob novem letu pa se čutimo nekako prerojene, novo veselje prešime naša srca. Morda ker čutimo, da je leto novo, ker se nam zoper nudi prička, da se nismo vsega zamudili, pač pa se nam odpira zoper novo leto pred očmi, čas, ko lahko naredimo to, kar smo pozabili v preteklem letu. Ne odlašajte, če imate dobro misel. Kajti kajci odlašanja ni nikdar dolg, ker konečno pride oni pravici, ki je vse prepozno! Naredi danes, kar odlašaš na jutri. Ljubi svojega bližnjega, prizadevaj si, da ne škodujes nikomur. Ce bi bili vsi bratje in sestre med seboj, ne bilo bi gorja med nami. Novo leto je tu, čas, ko lahko začnete znotra. Naj bo leto za vašo nalogo, ki vam je dana, da se spomnjujete na tem svetu! Bile vam srečno in plodovito!

Vodnjak.

Gustav Šlih.

V.

Katarina je okopavala mahonijo, ki je bila nasajena s krompirjem. Popoldansko solno ce je ležalo s svojo bleščecjo vročino nad poljano v hemi veči.

Sključeni hrbet jo je bolel, še bolj jo jebolelo v glavi. Kakor da bi ji kdo neizrecno hitro vratil in klesal po možganih. Oči so ji bile globoko vdrite, a pod njimi temnomodri zarezci, ki sta delali obraz bledejši, ne go je bil v resnici.

Katarina je mislila in nekaj težkega je bilo v njeni duši, nekaj skritega, neznano groznega; in ob pričakovanju temne slutnje je jite uprialo srce, kakor en sam udarec, ki je pretresal vse kosti in mozeg in meso... Kakor bi jo prijemal z mrzlo mastno polsko roko, ki je bilo v gehote je vstrepetala, kakor da ji je mraz.

In vendar se ji je zdelo, da bi morala biti srečna. Ima človeka, ki jo ljubi, tolazi in ji obeta boljšo bodočnost...

On, ki ga ljubi tako silno in brezkončno, on zna tako lepo pričovedati... O daljnih prekmorskih deželah, kjer je vse v zelenju in cvetju, kjer bleste po drevesih zlate oranže in se glase ponoci sladki glasovi mandolino...

O neskončnem morju, ki šume svojo večnoleplo in večnoisto pesem; o dobrih, o lepih ljudeh, prebitavajočih tam... In tudi Katarina je zasanjala že njim...

On je bil dolgo časa tam v tujini, ali konečno se mu je zatočilo rodne zemlje in prišel jo je obiskat. Ali ne ugaja mu več... Lepše potkrnjene je videl tam zunaj...

In da ni našel nje, bil bi se že povrnit nazaj, le ona in njen ljubezen ga se zadružuje... Le ona in njen ljubezen... Kakor sladek odmeh so ostale v njej te drage besede. Kadar ji je pričovedoval z očmi polnimi hrepnenja, sanjajočimi, kakor da je vse to v njem in okrog nju, se je zdelo, da mora verovati in slediti mu, kakor bi zahteval... Ampak v prvič je ključevala čudna bojanjenja, da je vse prevara, vse le neizmerna nesreča, ki jo vleče in sili k neznanemu prepadu... Streslo jo je... Ali vendar mu mora biti hvalezna... Tako gospoki in lep, tako čudno lep je prišel k njej, ženi grdega smolarja...

Pred njenimi očmi se je vnočič odigral prizor, ki je prinesel vso to srečo, to neopisno blaženost...

V gozdu je bila. Prihajala je baš od svojega moža; nesla mu je bila kosilo. Počasi s sklonjenimi glavo je šla po mehki gozd-

ni poti, kakor te je vedno rečel, ko nobila v njej vseči pot, da mi poginja na čolku prave. Moje početje in s očitom, ki spomini se mi bodo smejali. In zavojlo teme voto, ti prikleta...

S hričavim glasom je govoril, prenagroč avšo jezo in njegova velikanska pest je kakor težko kladivo počela na mehki Katarinini ramen.

Mirne je stata, nici ni govorila. Ali tudi oči ni pohešila, nenoča ga je gledala nepremično in strme, kakor v sanjah.

V njenih prisih se je nekaj trgal.

"Kdo je, povej mi!" je velel mož.

V ženi je zavalovilo. Nikdar, tega mu ne pove, ne izda njenega, ki je prinesel ljubezen in tolikanj všeck sladkosti...

Juri je vzel sekiro z mize in jo zavrhnil v zraku.

"Kdo je?" je reklo. "Vpravšam te zadnjič!"

Molk.

Tedaj se je zabilskala ostrina zlokobno in ostro in kakor ledeni mraz ji je šlo po vsem telusu; hkrati jo je občel neizmeren strah za to svoje bonno življenje in zadrgetala je po vsem telesu, a pred očmi se ji je začelo mogličiti in vrjeti v neizmereno hitrih kolobarjih. Krčevito liki vtopljenec se je oprijela njegovo roke.

"Povem," je začela skoro nezavedna.

"Kdo je?"

Trdo in brez milosti je bilo vprašanje.

"Nas graščak..."

Juriju je padla sekira iz roke in izraz mešan z jezo, divjo upornostjo in bojaznijo se je načrtal na njegovem obrazu.

"Graščak..."

Stal je nekaj časa mirno, kakor da premislije potem, kakor s sklepom v srcu se je obrnil in z mračnim glasom dejal "Ti ostaneš tu!"

In obrnil se je, odpril vrata in jih zaklenil sa seboj, njegovi težki koraki so enakomerno udarjali ob tla in se udušili v travi...

VII.

Vodnjakovo vreteno je neprjetno začipalo, ko se ga je Jurij dotaknil. Udaril je parkrat s sekiro in zrušilo se je na tata. Potem je vzel težki cepin in začel podirati kamene, ki je pljuskajoč pada do doli v neizmereno globino. Dolgo je pada do v vsak pljusk je bil sličen daljnemu grmenju. Ko je bil ves zid porušen in je zirala le temna lukenja proti nemu, je Jurij nehal in z žuljavo roko obrisal potno čelo.

Veje smrek ob vodnjaku so se skrivnostno stezale in treptale, kakor v žalosti. Par divjih golobov se je preneslo z začlubljenjem grmenjem preko njih. Popoldanska tišina je bila nenadoma motena, počilo je nekje v lesu in stoterno odmevalo od obsežnih debel.

Ogljar se je združil in pogledal krog sebe, plasno in nemirno... Majhne oči so sledile napeto vsakemu magljaju vej in se nato pomirile. Zloboken svit kup peneciga reljenja jo je skrival.

Ogljar je pogledal na sonce. Nizko blizu planin je že, lenobni cvrčki so začeli prepevati živahneje... Temne odprtine starega vodnjaka ni bilo več, kajkup peneciga reljenja jo je skrival.

Stopil je z opreznim korakom med grmovje in potopil v njem, a med odprtinami je zaregle dvojne oči.

Zastisali so se glasovi. — Grmovje je zatrepetalo in se pomirilo nenadoma.

"Tukaj je, Arnold?"

Zenski glas je bil, ki je to govoril ves krotek in ljubezni.

"Tukaj je?"

"Tukaj."

Med debli sta se pokazala graščak in njegova sestra Vera. Dolgo je ni zri v gozd v svojem področju tako lepega in ljubezničnega bitja.

"Vidi li, Zmotil si se in šla sva napadno pot. Ali," je pristavila pomirjujoče "saj gozd je tak obsežen in lahko se zmotiš"

Arnold se je flegmatično ozrl okrog sebe in pokimal.

"Čakaj, grem pogledat malo dalje naprej."

Grmovje je zatrepetalo.

"Ne, ti si truden in ne ljubi se ti," je nasmejalha "sama pojdem, ali počakaj me tu."

Pravokotno je general, beseda trdil se počasi in vseči.

Graščak je zazadel in se zanimal nekaj v dolino, kjer je rosilo skozi sunce, polevo slato prečimbeni kapljic, kakor bi bil precejč dobro.

Izrazena je pričela oglati.

"Kdo si ti?" je reklo gospod.

"Mladič, vodnjak, malone živališko lice."

Juri je bolj blizu.

"Jaz sem Jurij, Simnov."

Graščak Arnold ga je načudil pogledal in naredil malomaren obraz.

"Tako."

Odriral je vejico in smukal med prsti sočnate liste in jih spuščal na tla.

"Morda želim kaj od mene?"

"Prosil bi..."

"Goveri!"

Jurij je vzel sekiro z mize in jo zavrhnil v zraku.

"Kdo je?" je reklo. "Vpravšam te zadnjič!"

Molk.

Tedaj se je zabilskala ostrina zlokobno in ostro in kakor ledeni mraz ji je šlo po vsem telusu; hkrati jo je občel neizmeren strah za to svoje bonno življenje in zadrgetala je po vsem telesu, a pred očmi se ji je začelo mogličiti in vrjeti v neizmereno hitrih kolobarjih. Krčevito liki vtopljenec se je oprijela njegovo roke.

"Povem," je začela skoro nezavedna.

"Kdo je?"

Trdo in brez milosti je bilo vprašanje.

"Nas graščak..."

Juriju je padla sekira iz roke in izraz mešan z jezo, divjo upornostjo in bojaznijo se je načrtal na njegovem obrazu.

"Graščak..."

Stal je nekaj časa mirno, kakor da premislije potem, kakor s sklepom v srcu se je obrnil in z mračnim glasom dejal "Ti ostaneš tu!"

In obrnil se je, odpril vrata in jih zaklenil sa seboj, njegovi težki koraki so enakomerno udarjali ob tla in se udušili v travi...

VII.

Vodnjakovo vreteno je neprjetno začipalo, ko se ga je Jurij dotaknil. Udaril je parkrat s sekiro in zrušilo se je na tata. Potem je vzel težki cepin in začel podirati kamene, ki je pljuskajoč pada do doli v neizmereno globino. Dolgo je pada do v vsak pljusk je bil sličen daljnemu grmenju. Ko je bil ves zid porušen in je zirala le temna lukenja proti nemu, je Jurij nehal in z žuljavo roko obrisal potno čelo.

Veje smrek ob vodnjaku so se skrivnostno stezale in treptale, kakor v žalosti. Par divjih golobov se je preneslo z začlubljenjem grmenjem preko njih. Popoldanska tišina je bila nenadoma motena, počilo je nekje v lesu in stoterno odmevalo od obsežnih debel.

Ogljar se je združil in pogledal krog sebe, plasno in nemirno... Majhne oči so sledile napeto vsakemu magljaju vej in se nato pomirile. Zloboken svit kup peneciga reljenja jo je skrival.

Ogljar je pogledal na sonce. Nizko blizu planin je že, lenobni cvrčki so začeli prepevati živahneje... Temne odprtine starega vodnjaka ni bilo več, kajkup peneciga reljenja jo je skrival.

Stopil je z opreznim korakom med grmovje in potopil v njem, a med odprtinami je zaregle dvojne oči.

Zastisali so se glasovi. — Grmovje je zatrepetalo in se pomirilo nenadoma.

"Tukaj je, Arnold?"

Zenski glas je bil, ki je to govoril ves krotek in ljubezni.

"Tukaj je?"

"Tukaj."

Med debli sta se pokazala graščak in njegova sestra Vera. Dolgo je ni zri v gozd v svojem področju tako lepega in ljubezničnega bitja.

"Vidi li, Zmotil si se in šla sva napadno pot. Ali," je pristavila pomirjujoče "saj gozd je tak obsežen in lahko se zmotiš"

Arnold se je flegmatično ozrl okrog sebe in pokimal.

"Čakaj, grem pogledat malo dalje naprej."

Grmovje je zatrepetalo.

"Ne, ti si truden in ne ljubi se ti," je nasmejalha "sama pojdem, ali počakaj me tu."

Pravokotno je general, beseda trdil se počasi in vseči.

Graščak je zazadel in se zanimal nekaj v dolino, kjer je rosilo skozi sunce, polevo slato prečimbeni kapljic, kakor bi bil precejč dobro.

Izrazena je pričela oglati.

"Kdo si ti?" je reklo gospod.

"Mladič, vodnjak, malone živališko lice."

Juri je bolj blizu.

"Jaz sem Jurij, Simnov."

Graščak Arnold ga je načudil pogledal in naredil malomaren obraz.

"Tako."

Odriral je vejico in smukal med prsti sočnate liste in jih spuščal na tla.</

Slovenska Dobrodolna Zveza

Novljena 13.
september 1910.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

Vodnik: JOHN GOHNIE, 6106 St. Clair Avenue.
Vodnedevidnik: MARY COLARIC, 18880 Calcutta Ave.
Tajnikar: JOHN JALOVEC, 1342 E. 50th Street.
glasnik: FRIMOD KOGOJ, 6106 St. Clair Avenue.
ANTON OSTER, 6106 St. Clair Ave.; FRANK SORIO, 1888
East 54th St.; MIHAEL WINTER, 6050 St. Clair Avenue.
JOHN MAJZEL, 6106 Glass Avenue.
ANTON ALGIN, 5118 St. Clair Ave.; FR. KIRKET, 6124 Glass Ave.
ANTON GRDINA, 6127 St. Clair Avenue.
Tajnik: J. M. SELSIKAR, 6127 St. Clair Avenue.
Slovensko učakovanje pa na glavnega blagajnika.
Slovensko glasilo "CLEVELANDSKA AMERIKA"

Uradne urade tajnika
S. D. Z.

Enjim dnam priobču-
stevilke od istih čla-
nic, kateri so se dali
po premetati v vstopili
organizirano Zvezo, za
zavarovalnine:

tu stev. I.

1. J. M. Selšikar
2. John Gornik
3. Fran Zorič
4. Anton Grdina
5. Frank Žibert
6. John Majzelj,
7. Josip Ogrin
8. Frank Matjašč
9. Vinc. Zabivnik
10. Ignac Smuk
11. John Hrvat
12. Frank Coš,
13. John Vintar,
14. Anton Peterle
15. Frank Okrički
16. Alojzij Priselj
17. Josip Poreber
18. Josip Lukovič
19. Mike Strniša
20. Frank Švigelj
21. John Meše
22. Josip Kaprol
23. Alojzij Pugel
24. John Zehner
25. K. Smigovec
26. Engel. Pašič
27. Ignac Piškur
28. John Telban
29. Anton Vardjan
30. John Gabrenja
31. Martin Sintič
32. Josip Supan I.
33. John Mervar
34. Frank Mervar
35. Frank Kočevar,
36. Frank Oblik,
37. Josip Novak
38. John Vegel
39. John Jaklič
40. Ignac Kasvič
41. Anton Turk,
42. Jos. Zubukovc
43. John Pugelj
stevilke se priobči-
zadji glasila, za vsa-
posamezno. Če kdo
čutimo napako naj
ni svojemu tajniku
nik pa na gl. urad-
zudovnik, tajnik.

bok mnogo. Tako se borimo,
rinemo in bijemo boj za ob-
stojo v takih čudnih in zmede-
nih razmerah. Kako bi me ve-
selilo, ko bi mi bilo mogoče zo-
pet s pošto prejemati vas list,
seveda če že sme priti v Avstrijo,
ki je vseh svetosti polna
dežela, da se ne bi kdo pohu-
sal.

Tako sem vam popisal neko-
liko površno in po svojem pre-
pričanju razmere v sveti Kranjski
deželi, polni čudežev, in ko
bi ta slepjava se naprej šla,
kam bi sveti priselj. Za časa voli-
tev bi po vseh cerkvah done-
lo, da je Bog deželi Kranjski
posjal svetnico, tako da mora
vse tako voliti, kakor zahteva
S.L.S. In koliko trdo prishu-
negra denarja bi ljudje proč me-
tali. Bog daj norem pamet.

Posiljam prisrčne pozdrave
vsem v začetku novega leta.

Bivši Clevelandčan.

Iz stare domovine.

Drobne novice. V rogaški
okrajin odbor je bil izvoljen iz
skupine kmečkih občin sloven-
ski naprednjak Maks Berligr.

Iz Rajhenburga poročajo,

da so zaprli posestnike Senice

Cvrlina in Teniča, ker so osu-
mljeni, da so ponarejali denar.

V Studencih pri Mariboru je

obstrelj strojvodja Južne železni-

nice Dominik Bolince iz ljubomnosti

svojo ženo in ji za-
dal smrtno nevarne rane. Bo-

lamec je dolžil svojo ženo pre-

povedanega razmerja z nekim

želeniškim delavcem. — Pri

Ev. Križu nad Mariborom so

bili izvoljeni v občinski odbor

sami klerikalci. Za župana je

zvona izvoljen znani Galunder.

Lepa starost. V Sirju pri Zidau-

nom mostu je umrla Helena

Jeran v starosti 102 let. — Iz

Celjske okolice. Vpokojeni učitelj

Kresnik je obiskal v družbi

neke ženske Suberojerjevo go-

stilno na Lopati. Tam so ga pa

ljubomorni fantje napadli.

Kresnik je bil pri tem tudi z

nožem ranjen. — Ponarejene

krone krožijo po celjskem sod-

njskem okraju. Fafifiki so

jako dobro izdelani, poznata

je, da jih lahko le po medio-modrika-

stem odsevu in po tem, da se

zde mastni, ako se jih otiplje.

Utonil je v Spodnji Ložinci

v neki jami Lovčev hlapec

Horvat. Začel je najbrže v pi-

janosti v vodo. — Od Sv. Le-

narta v Slov. gor. V noči od 4.

do 5. dec. je bilo ukradenih

gostilničarju Senekowitschu iz

gostilniških prostorov 220 K.

Iz Celja. Pri stavbi move

nemške gimnazije je ponesrečila

delavka Marija Skorenšek iz

Pečovnika. Pripravila si je sve-

ženj lesa in ga je hotela zjutraj

na vse zgodaj odnesli. Pri tem

je pa padla 10 m v globocino in

je nezavestna oblezala. — Iz

Mariabora ponesrečil se je na

koroskem kolodvoru premiček

Anton Perkič. Stisnilo ga je,

ko je spregal skupaj stroj in

snežni pljug. — Utonil je v

Pulju pesec Franc Cenc 15.

stotnije 87. pespolka. Morje ga

je zaneslo bližu Benetk, kjer so

mladi potegnili ribiči na suho-

— Iz Mariabora. V Dravo je

hotela skočiti žena skladisčne

ga delavca Marija Lešnik in si-

cer z nevega mosta. Pasanti so

jo se pravcočasno zadržali.

Iz Mariabora. Konflikt, ki se je

vlekel že dalj časa med mari-

borsko okrajinno bolniško bla-

gajno, in organiziranimi zdrav-

niki, je sedaj končan. Odsej-

bodo ordinirali za člane štirje

zdravniki, med njimi dr. Ipa-

vic, posebnega blagajničnega

zdravnika pa se ni včas nastav-

il. — Umrl je v Jarenini bivi

gostilnik in posenik v Vu-
kovkem domu, 83 let stari Mi-
hael Zeisinger.

Rudnika nosreča v Vremens-
ekem Britofu. Piše se: Dogna-
no je, da najemnik jam, tržaški
profesor Prister, in ravnatelj
premogokopa Schmidt nista
izpolnilo svoje dolžnosti in da
nista obvestila niti orožnikov
o nesreči, ki se je že pondel-
jek 15. dec. popoldne zgodila.

Orožnička postaja v Senožečah
je dobila prvo poročilo šele v
torek ob devetih dopoldne in
je obvestila okrajsko glavarstvo,

ki je dobilo poročilo o strasni
nesreči šele ob 12. uri opoldne.
Niti tržaškega namestnika,
niti ludnega kapitana niti po-
zarne brambe v Trstu ni nikoli
prosiš za pomoč. V toreki po-
poldne so prišli na kraj nesreč-
tejnik odr. glavarstva straž-
mojster in nekaj orožnikov,
ali rešilne akcije tudi sedaj še
niso začeli. Tudi profesor Pri-
ster se je pripeljal z avtomobilom
in z njim urednik "Piccola",
ki naj bi v dolgovravnih po-
ročilih pokazal javnost, da so
Prister in družba izpolnili svojo
dužnost. Na podlagi po-
zvedb je dognano, da bi se vdor
vode ne moglo preprečiti, da
pa so posledice vdora le vse
tega tako usodne, ker nima
rudnik nobenega izhoda za si-
lo, ki bi ga bili moralni lastniki
že davno napraviti, a ga v sled-
ome znanega podjetniškega
sistema varčevanja niso napravili.
Rudnik je še izza časov
Francozov, a je bil do pred
nekaj let povsem zamoren.

BRATA KUNSTELJ.
Za vsako delo se jamči. (4)

Delo dobi takoj pomočnik v
groceriji. Oglasi se naj pri Fr.
Mramor, 5919 Prosser ave. (2)

Revmatizem
v njegovih raznih oblikah rabi-
stalno in dolgotrajno zdravje,
notranjo kakor tudi vnanje.
Vnanjo rabite Severovo Got-
hardsko olje (Severas Got-
hards Oil), notranje rabite pa
Severovo zdravilo zoper revma-
tizem (Severas Rheumatic Re-
medy). Ta zdravila so najbolj
uspesna za zdravljenje revma-
tizma. Cena olja 25 in 50 cent-
dravila \$1.00 v vseh lekarnah
ali pa od nas. Vprašajte lekar-
narja za Severov almanah za
Slovence za 1914, ali pa posite
na imponj. W. F. Severa Co.,
Cedar Rapids, Iowa.

Sestre Sokolice!
Vabljene ste, da se gotovo de-
leži vsaka meseca seje 6.
januarja 1914. Iz glav. urada je
prišlo več važnih listin, o ka-
terih se ima na tej seji ukrepati.
Za sestre, ki niso bile pri za-
dnji seji, naj bo naznajeno, da
je društveni zdravnik dr. F.
J. Kern. Vočsim vsem cene-
nim sestriram veselo novo leto!
Fanny Trbožnik, tajnica.

Naročnina \$2.00 na leto.

ELEKTRIKA OZDRAVI

če vsa druga zdravila niso pomagala.

POPOLNO OZDRAVLJENJE

mastopi će se rabi električno kot zdravilno sredstvo. Raditega, ker se odstrani vzrok bolezni. Večina zdravnikov zdravi samo kali bolezni. Nikdar ne gredo do korenine bolezni. Če hočete stalno zdravje, poslužite se našega električnega zdravljenja, ki ga proizvajamo po našem originalnem sistemu.

Z RABO ELEKTRIKE

zdravijo vši bolniki, ki trpijo na revmatizmu, zaprtem želodcu, na pljučah ali jetrah, krvnih boleznih, nosnem ka-
tarju, na boleznih v grlu ali pljučah.

ZAČNITE DANES

z zdravljenjem in pride na 746 Euclid ave. Cleveland, Ohio, kjer vas popolnoma natančno preičemo s pomočjo X žar-
kov, mikroskopom in potom hemične analize krvi in urine, da najdemo pravi vzrok bolesti. Po tem vam pa lakopovem

KAJ JE KAJ. NIČ UGIBANJA.

VI STB BOLNI, HOČTE OZDRAVITI. MI IMAMO
SREDSTVA, DA VAS OZDRAVIMO, KER

ELEKTRIKA ZDRAVI

če vsa druga zdravila niso pomagala. Pridite k nam in mi vam pomagamo. Če vam ne moremo pomagati, vam takoj povemo, ker mi smo preveč zaposleni, da bi zdravili kako bolezneni, o kateri vemo, da je nezdravljiva.

Dr. L. E. SIEGELSTEIN,
746 EUCLID AVE. BLIZU 9. CESTE
CLEVELAND, OHIO

Uradne ure od 9. zjutraj do 4. popoldne. Zvečer od 7. do 8.

NAZNAKOLO.

Slovenski gospodinjstvo se
priporoča izurjenia občin, ki in-
delejajo najbolje oblike po naj-
najvišji ceni. Alojzija Freškar,
1426 E. 53rd St. (2)

Soba se odda v majem za enoga
člena brez ali s hrano, vas opera-
va, 1107 E. 64th St.

NAZNAKOLO.

Zver v človeku!

ROMAN

Promocijski spisak
Julia Zola.

Za Clev. Amerik.
priredil L. J. P.

DEVETO POGLAVJE.

"Pomni vendar, dragi Jakob, da je ura pri tebi na najbolj vesnem prostoru, dočim jo nemi tačniški Rubaud nekoga dne lahko značne. Saj mi je vse vse, o kako sovražim tega brutalnega človeka!"

Ona se prične jokati, prости tako silno, da konečno Jakob vzame uro in verižico umorjega predsednika, samo da ima pred Severino snr.

Vsa vesela stope k njemu, mu pada okoli vrata in ga stekrat pojubi.

V tem trenutku pa stopi Rubaud v sobo. Vsa tresota skoti Severina kvíšku.

Nekaj sekund je Rubaud začuden in opazuje Jakoba in Severino s čudovitim pogledom. Potem pa zmigne z rameni in stopi v svoj kabinet, da pošče nekatera železniška pravila, ki jih je pozabil.

Ona mu pa vsa jezna sledi, kajti da je vzel vse bankovce in mogla oprostiti:

"Ti si ukradel denar! Ti si bil! Tat si, repar! Morilec!"

On pa gre, ne da bi ziral s hitem korakom skozi jedilnico, in šele na pragu se nekoliko vrne in reče zamolko: "Pusti me v mire!"

Potem pa brezbržno zapusti sobo.

Popolnoma je ignoriral navzočnost Jakoba, zdele se je, da mu je popolnoma vse eno, če njegova mlada žena poljubuje tugega človeka ali ne. Zavzeta je Severina za njim, in šele po doljem molbu vpraša Jakoba prav tiso:

"Kaj misliš ti o njem?"

Jakob je sprva začudeno, posreže pa nevoljno gledal ta priča. Ko ga pa njegova ljubica račkati na tebe in na tvoj

vpraša za mnenje, odvrne kratko:

"Ta mož je postal lump."

Severina ga razume; v govorih okoliščinah je veliko bolj častno umoriti ljubčica omogoča ne zemelo, kakor pa ga trpti ob svoji strani!

Nekoga včeraj meseca marca pride Jakob silno razburjen k Severini. Takoji ji pove, da je prišel noči z njim v Havre neki star šolski priatelj, ki namenava potovati v New York, kjer bo neko mehanično iznajdno praktično uporabil. Ta priatelj je svetoval Jakobu naj se z njim preseli v Zjednjene države, kjer lahko postane v njegovi tovarni partner. Jakob je bil ves prevzet od te ideje, kajti potrebovalo se je malo kapitala, da bi se zaslužili milijoni.

Severina ga sanjače posluša:

"Ah, kako krasno!" šepeče vsa srečna. "Že jutri lahko odpotujemo!" On pa ves začuden in vznemirjen pogleda.

"Odpotujemo!"

"Da, gotovo, ko bo on mrtev!"

Ni imenovala nobenega imena, toda Jakob je razumel, kogda misli pri tem.

"Toda k nesreči on še živi in je pri popolnem zdravju!"

"Ključ temu bodeva odpotovala," ponovi ona s temnim glasom.

"Ah, kako srečna bodeva v veliki, prosti Ameriki!"

Prav pogovor, da ga pregovorim, da počaka na mene. In prihodnjo nedeljo me lahko počakaš na dogovorenem mestu, kakov vedno. Toda nikar ne misli na také grozovitosti, kajti jaz nisem ubijalec!"

Ključ pozni ur, bilo je že deset večer, se poda Jakob v hotel k svojemu priatelju, da ga pregovori, naj počaka vsaj štirinajst dñij, ker pričakuje se večjo dedičino, nakar bi lahko brez skrbi začela novo podjetje v Ameriki.

In ko potem sam korača po temnih ulicah, premišljajoč o izjavah Severine; prepričan je bil, da bi Severina rada imela, če bi že danes zakljal ali sicer drugače spravil s pota njene možnosti Rubauda.

In od tega večera se je Jakob skrbno ogibal Severine, ce-

da mu ni nikakor

lo pisal ji je, da mu ni nikakor

denar, predno si pošče družga tovarnila!"

Jakob pa vedno bolj začuden pogleduje Severino. Kaj vendar ta ženska misli?

"Moj Bog, saj človek ne ve, kaj življenje lahko prines s seboj!" nadaljuje Severina. "Včeraj je bil Rubaud skoro povoren, še eno sekundo, in jaz bi bila udova."

In Severina ga pogleda pomiljivo in prav tihoma šepne: "Oh, te bi bil on mrtev!"

In dasi se je Jakobu gnusila ta ženska, vendar se je skušal z njo žaliti.

"Pa vendar ne pričakujem, da mi boš nasvetoval, naj spravim Rubauda s pota!"

Danavarno je Severina glasno odgovorila ne, je vendar zatrdočno čutil, da bi se tej brezčrni strastni ženski zdela velika sreča, če bi kljaka neprijateljska moč hipoma pihnila luč življenja njenemu sedajnemu soprogu.

In Rubaud je moril, torej je zanj edina pravična kazen, da je tuši on umorjen.

Jakobu je zdele njegova sicer tako krasna ljubica nekoliko preveč krvižljiva. Pri slovesu jo sicer objame, kakor vedno, vendar hitro se pristaže zraven:

"Torej lahko noč za nočo! Moraš iti še hitro k svojemu priatelju, da ga pregovorim, da počaka na mene. In prihodnjo nedeljo me lahko počakaš na dogovorenem mestu, kakov vedno. Toda nikar ne misli na také grozovitosti, kajti jaz nisem ubijalec!"

Ključ pozni ur, bilo je že

deset večer, se poda Jakob v

hotel k svojemu priatelju, da ga pregovori, naj počaka vsaj štirinajst dñij, ker pričakuje

se večjo dedičino, nakar bi lahko brez skrbi začela novo podjetje v Ameriki.

In ko potem sam korača po

temnih ulicah, premišljajoč o

izjavah Severine; prepričan je

bil, da bi Severina rada imela,

če bi že danes zakljal ali

sicer drugače spravil s pota njene možnosti Rubauda.

In od tega večera se je Jakob skrbno ogibal Severine, ce-

da mu ni nikakor

lo pisal ji je, da mu ni nikakor

to pisal ji je, da mu ni nikakor

mogoče priti k njej, ker je preveč zapošlen s pripravami v Ameriko. In ko konečno po daljsem presleku zopet pride k njej, ga Severina niti z besedo ne opomni na prejšnji razgovor, njene bistre oči so počitale neprestano na njegovem skrbnem licu, tako, da je zelo Jakobu presedati v njem držalo.

In Severina ga pogleda pomiljivo in prav tihoma šepne:

"Oh, te bi bil on mrtev!"

In dasi se je Jakobu gnusila ta ženska, vendar se je skušal z njo žaliti.

"Pa vendar ne pričakujem, da mi boš nasvetoval, naj spravim Rubauda s pota!"

Danavarno je Severina glasno odgovorila ne, je vendar zatrdočno čutil, da bi se tej brezčrni strastni ženski zdela velika sreča, če bi kljaka neprijateljska moč hipoma pihnila luč življenja njenemu sedajnemu soprogu.

In Rubaud je moril, torej je zanj edina pravična kazen, da je tuši on umorjen.

Jakobu je zdele njegova sicer tako krasna ljubica nekoliko preveč krvižljiva. Pri slovesu jo sicer objame, kakor vedno, vendar hitro se pristaže zraven:

"Torej lahko noč za nočo! Moraš iti še hitro k svojemu priatelju, da ga pregovorim, da počaka na mene. In prihodnjo nedeljo me lahko počakaš na dogovorenem mestu, kakov vedno. Toda nikar ne misli na také grozovitosti, kajti jaz nisem ubijalec!"

Ključ pozni ur, bilo je že

deset večer, se poda Jakob v

hotel k svojemu priatelju, da ga pregovori, naj počaka vsaj

štirinajst dñij, ker pričakuje

se večjo dedičino, nakar bi lahko brez skrbi začela novo podjetje v Ameriki.

In ko potem sam korača po

temnih ulicah, premišljajoč o

izjavah Severine; prepričan je

bil, da bi Severina rada imela,

če bi že danes zakljal ali

sicer drugače spravil s pota njene možnosti Rubauda.

In od tega večera se je Jakob skrbno ogibal Severine, ce-

da mu ni nikakor

lo pisal ji je, da mu ni nikakor

to pisal ji je, da mu ni nikakor